тактическа
супер-игра
1
Ейдриън Уейн

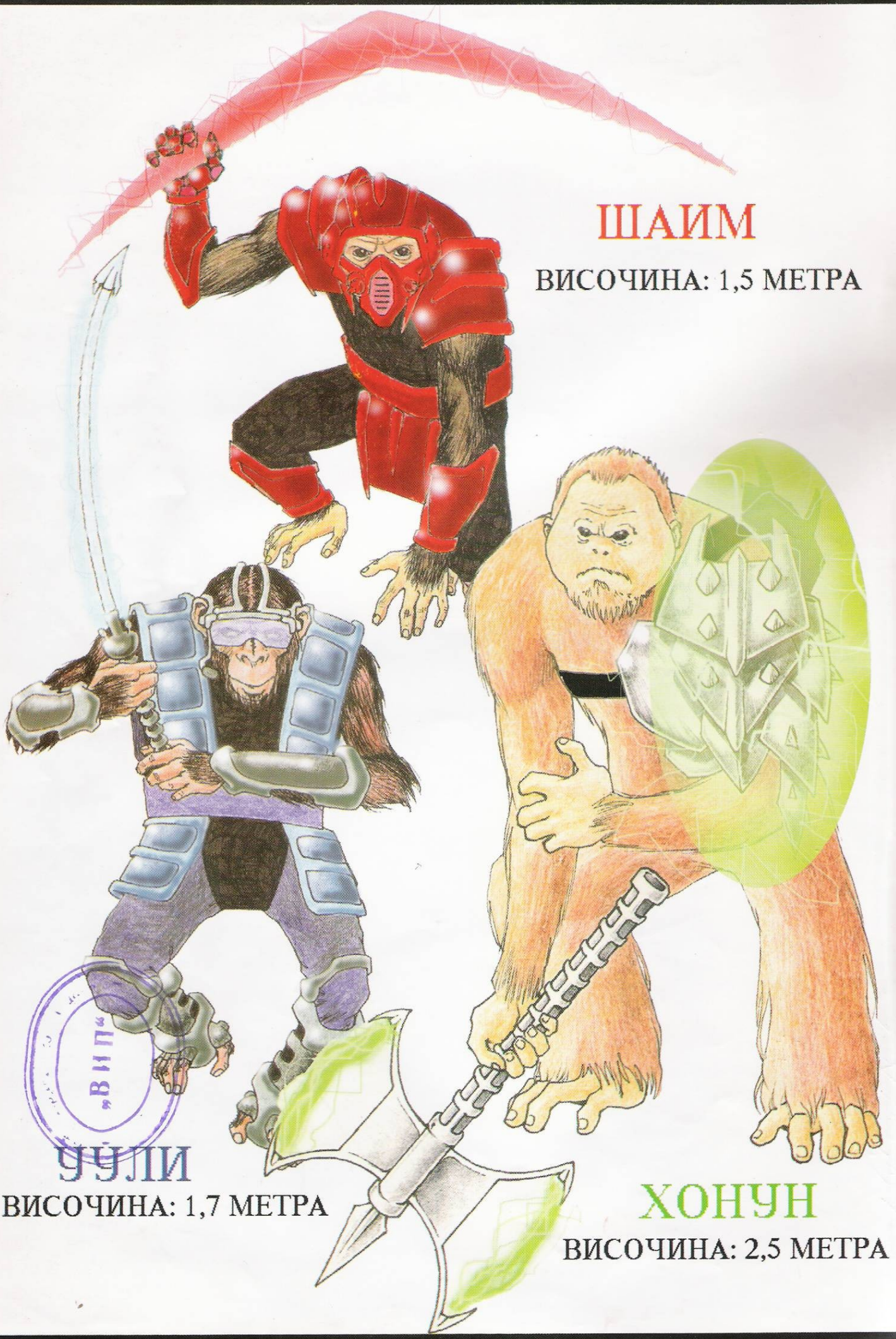
ШАИМ
ВИСОЧИНА: 1,5 МЕТРА
УУЛИ
ВИСОЧИНА: 1,7 МЕТРА
ХОНУН
ВИСОЧИНА: 2,5 МЕТРА

В.И.П.

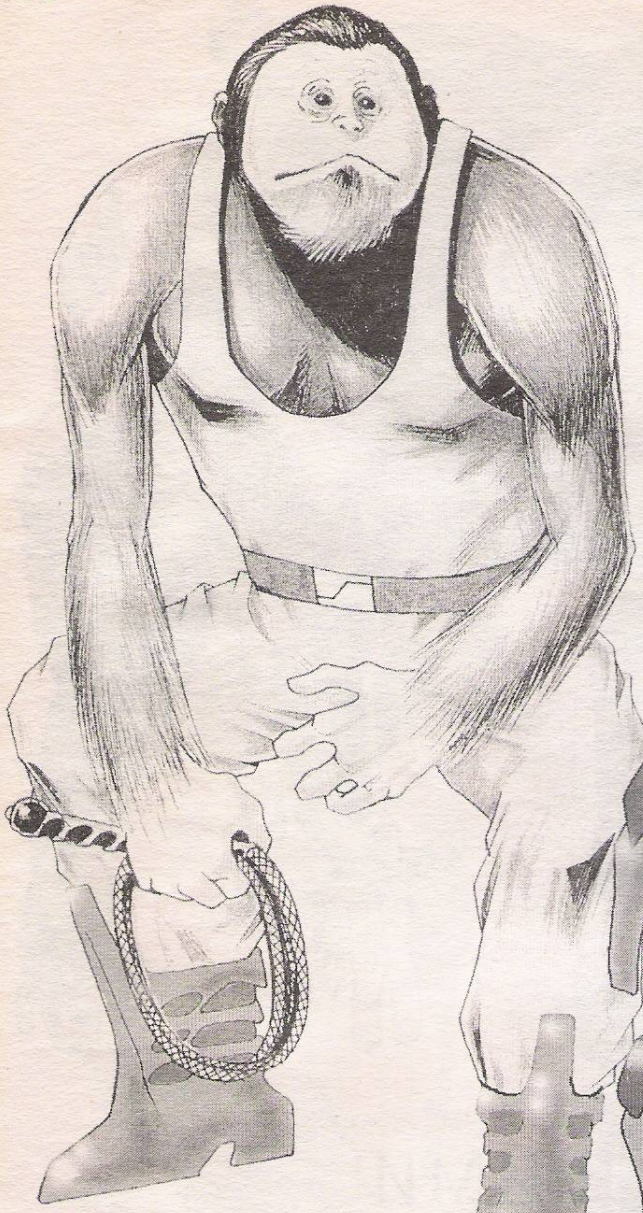

УСУР

ВИСОЧИНА: 3 МЕТРА

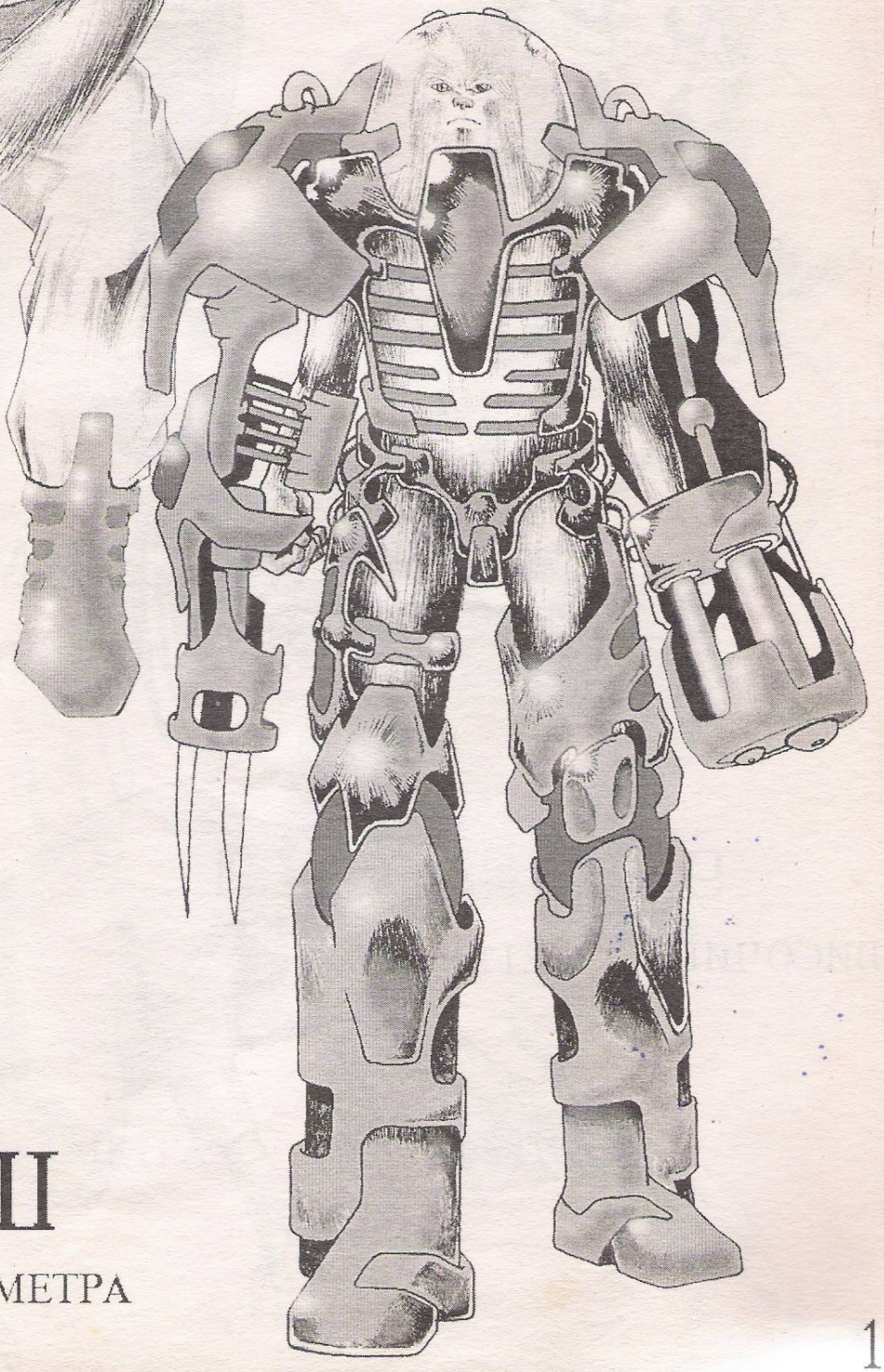

УГУШ

ВИСОЧИНА: 2,5 МЕТРА

ЮБИ

ВИСОЧИНА: 1,5 МЕТРА

ШИМИ

ВИСОЧИНА: 1,2 МЕТРА

ЧАКИ

ВИСОЧИНА: 1 МЕТЪР

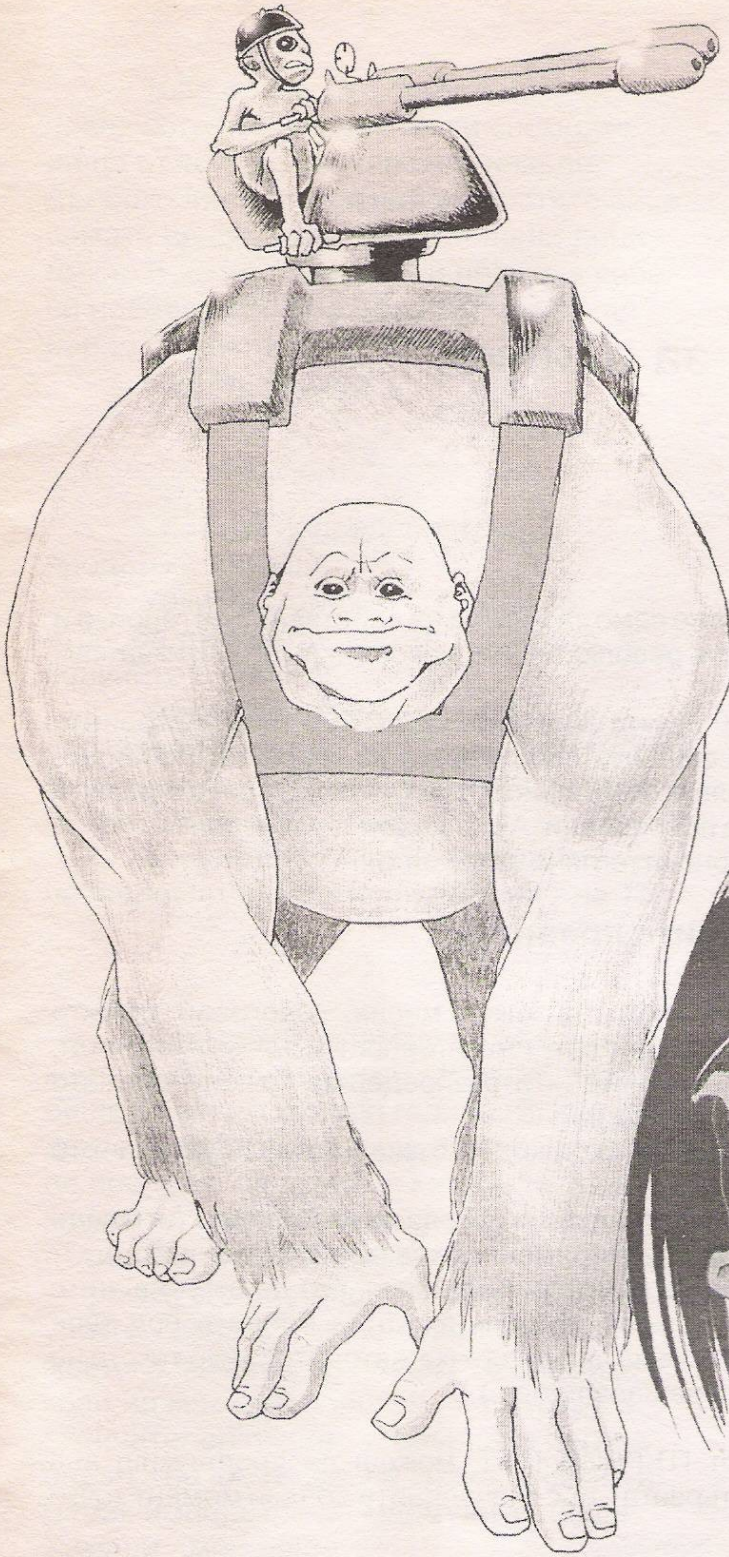

ЮК

ВИСОЧИНА: 6 МЕТРА

УРГ

ВИСОЧИНА: 2 МЕТРА

На Елена, за всичко.

В тази книга-игра ти носиш отговорност не само за живота на собствения си герой, а и за живота на поверените му войници. Това е революционна новост, която подтиква към добре обмислени и хуманни решения.

В началото на играта разполагаш с 10 пункта Жизнено ниво и 100 точки Авторитет. Ако Жизненото ти ниво падне до 0, играта свършва със смъртта на героя ти. Далеч по-важни, обаче, са точките Авторитет. Те отразяват популярността ти като водач сред войската и пряко определят броя бойци, които биха те последвали. Ако в даден момент точките ти за Авторитет свършат, играта приключва с позорно оттегляне на героя ти.

Следвай долните правила:

1. Когато съставяш боен отряд в началото на някоя мисия, използвай точките Авторитет, които имаш в момента. Всеки от воиниците има стойност в точки Авторитет, която е равна на номера му в списъка "Маймуните". Ти разпределяш точките си, като преценяваш колко и какви бойци да вземеш със себе си.

Пример: 100 точки Авторитет се равняват на 50 уакита и 5 юка или на 10 уулита и 10 шаима.

2. Почти всяко твое решение в течение на играта се отразява на Авторитета ти. Следи бележките в началото на съответните епизоди и своевременно отразявай промените.

3. Ако спечелиш битка (като тази в степта или тази в блатата), без да изгубиш нито един войник, добавяш към Авторитета си толкова точки, колкото са бойците под твое командване. Обратно, всеки загинал войник отнема по една точка Авторитет. (Ако текста не уточнява какъв вид са загиналите войници, ти решаваш това.)

Ако изиграеш успешно тази книга от ПЪРВИЯ ПЪТ, можеш да продължиш във втората, финална част (много по-голяма от първата), със спечелените до този момент точки Авторитет и съответното Жизнено ниво.

Успех!

„В И П“

"Маймуни срещу Динозаври", първа част
Автор: Александър Александров
Художник: Ивайло Илиев
Издателство "Манга Комикс", 2001

1.

Това се случи в зората на човешкото време. Вие не си спомняте нищо от тогава, но то е там, някъде дълбоко във вас, в кръвта и костите ви, в самата ви същност. Вие сте наши деца, макар и да не го знаете, и носите в себе си наследството на един цял изчезнал народ. Нашият.

Следва епизод 3.

2.

- Как ще подредиш отряда? - продължи Уагаши.

Уакитата отпред, с готови за стрелба лъчемети, ургите в средата, а хонуните в ариегарда - *на 6.*

Хонуните наредени в кръг, образувайки защитен обръч с полетата на енергийните си брони; уакитата в кръга, а ургите извън него - *на 8.*

Хонуните в редица отпред, последвани от ургите и уакитата - *на 10.*

3.

Маймуните владееха Северния континент. Динозаврите - Южния. Така беше от много хиляди години. Всяка от двете цивилизации вървеше по своя път и не пречеше на другата. Но, както знаят мъдрите, няма нищо вечно. Бе съдено пътищата ни да се пресекат.

На власт у нас се възкачи кланът на ургите - изключително войнствено и жестоко маймунско племе. Те сложиха край на междуособиците - по кървав и окончателен начин - и обърнаха поглед навън - на юг. Водач на клана, а сетне и Велик император на маймуните, беше Хакуши - мой баща.

Първите разузнавателни отряди, които бяха изпратени в отвъд океанските земи, не срещнаха съпротива. Колонизационните войски, които ги последваха - също. И когато всички смятаха, че войната ще бъде спечелена без дори една жертва, динозаврите ни ударихa - с цялото си коварство и мощ.

Десетки хиляди от най-добрите ни войници бяха изтрити от лицето на земята. Чудовищата владееха страховити и неразбираеми пси-сили, срещу които нашите оръжия бяха безпомощни. Някои от тях помитаха цели равнини със земетръсни вълни, други всяваха самоубийствен ужас в съзнанието на жертвите, чули воя им, трети изгаряха на пепел враговете си само с един поглед.

Четвърти служеха за гигантски салове, пореща океана, и скоро ужасът се пренесе на родния ни континент.

Следва епизод 5.

4.

Не след дълго светлината избледня и угасна. Маймуните можеха да виждат в тъмното, но това в още по-голяма степен важеше за динозаврите.

Разделих отряда на няколко части, които да заобиколят от различни страни - *на 7.*

Тръгнахме заедно в една посока - *на 9.*

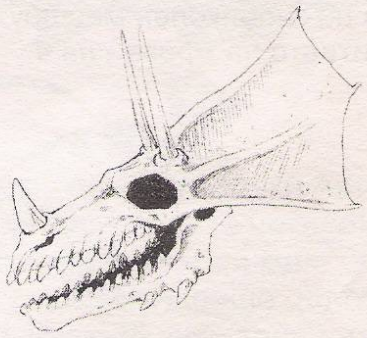

5.

- Кхагари - каза някой в ухото ми. Уагаши се беше завърнал от разузнаването, безшумен като сянка. - Много от тях. Дебнат в тревата.

Винаги се бях възхищавал на способността на огромния ург да се придвижва леко като уули. Всъщност почти всяко занимание се отдаваше с лекота на кръвния ми другар и далечен братовчед от управляващия род Ши. Уагаши беше смъртоносен войн, хитър стратег, верен приятел и маймуната с най-голямо сърце, която познавах.

- Така са се наблъскали, че сигурно всеки е наврял муцуната си под опашката на предния.

И с най-голямата уста.

- Как разбра? - поинтересувах се бегло.

- Тревите се полюшват. Без вятър.

- Добре.

Хич не беше добре. Отрядът ми се състоеше само от трийсетина уакита, петнайсет хонуна и петима урги, включително Уагаши и мен самия. Завръщахме се от разузнавателна мисия и сега пътят ни обратно към малкия форт беше преграден. Добре поне, че подозрителният ург бе надушил засадата.

- Казвай, шефе! - ухили се Уагаши.

Зъбите му блеснаха в здрача. Оставаха не повече от десет минути дневна светлина. Тъмният силует на форта се очертаваше на фона на сиянието, последвало залеза - наблизо и в същото време толкова далеч. Високите треви се люлееха хипнотично в сумрака със злокобен съсък.

- Хайде, решавай - подкани ме отново ургът. - Влечугите са гладни.

Тръгнахме напред - *на 2.*

Изчакахме, за да се промъкнем до форта по заобиколен маршрут под прикритието на мрака - *на 4.*

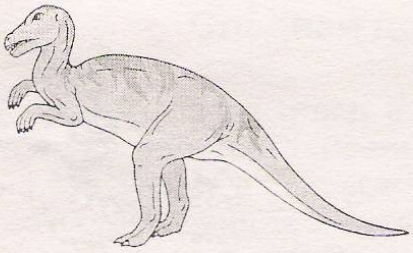

6.

[Минус двадесет точки Авторитет.]

Кхагарите атакуваха изведнъж. Изскачаха като сенки от тревата и разкъсваха уакитата с извитите си нокти. Откъслечната стрелба на лъчеметите сякаш не засягаше никого от нападателите - твърде бързи и твърде наблизо. (Десет уакита бяха убити.)

Изревах на останалите урги и се втурнах напред да помогна на уакитата - *на 20.*

Отстъпих назад и се обградих с хонуните - *на 13.*

Стартирах реактивните си ботуши и отлетях към форта - *на 15.*

7.

[Минус седемдесет точки Авторитет.]

Скоро навсякъде около мен заехтяха предсмъртните писъци на уакитата и яростните ревове на хонуните. Безшумна, невидима смърт витаеше из тревите и унищожаваше войниците ми.

Няколко кхагара ме атакуваха почти едновременно и се разпиляха на димящи кървави късове по земята. Отново развъртях лъчевата си алебарда, но си дадох сметка, че битката е изгубена. Разпокъсаните маймунски отряди сигурно вече бяха избити.

Стартирах реактивните си ботуши и отлетях към форта - *на 15.*

Нададох бойния рев на рода Ши и се приготвих скъпо да продам живота си - *на 12.*

8.

[Плюс тридесет точки Авторитет.]

Хонуните представляваха истинска ходеща стена. Уакитата бяха на сигурно място в обръча. Колкото до нас ... Уагаши включи острието на лъчевата си алебарда и призрачното и сияние освети жестоката му усмивка, преди да разпори корема на първия кхагар, връхлетял от здрача.

Последвах примера му и се хвърлих напред - *14.*

Останах на мястото си и се вгледах в шумолящите треви, за да открия скрития враг - *16.*

9.

[Минус петдесет точки Авторитет.]

Скоро навсякъде около мен заехтяха предсмъртните писъци на уакитата и яростните ревове на хонуните. Безшумна, невидима смърт витаеше из тревите и унищожаваше войниците ми.

Стартирах реактивните си ботуши и отлетях към форта - *15.*

Изкрещях заповед всички да се съберат край мен - *на 17.*

Наредих бягство към форта - *на 19.*

10.

Скоро кхагарите започнаха да изскачат от здрача и да падат под ударите на лъчевите секири. Някои обаче се промъкнаха през линията на хонуните и се хвърлиха към нас с хъхрещ крясък.

Наредих стрелба с лъчеметите - *на 18.*

Поведох четиримата урги в контраатака - *на 20.*

11.

Два дни по-късно и на десетки километри от никому неизвестния полуизоставен форт бях натоварен с първата си сериозна мисия.

- Командир Саниши е притиснат от чудовищата от другата страна на Мъртвите блата - осведоми ме Шай-Ханан.

Запазих мълчание. Старият угуш ме изгледа преценяващо, сключил дълги пръсти пред муцуната си, сетне продължи:

- Знам, че вие двамата сте съперници за благоволението на баща ви и отношенията ви са далеч от роднинската обич.

- Погрешно сте осведомен, Премъдри - съзнателно удостоих угуша с най-почтителното обръщение. - Нашият баща, Императора, има стотици синове и всички те са пропити от дълбоко уважение един към друг.

Шай - Ханан се усмихна леко в посребрялата си брада. Равният тон на изявлението ми само бе подчертал сарказма на думите.

- Както и да е. Сега не е време за междуособни конфликти, запомни това. Под командването на Саниши е голяма войска, която трябва да бъде спасена. Пътищата им за отстъпление са отрязани. Ако подкрепленията заобиколят блатата, това ще отнеме много дни.

- Блатата не са непроходими - отбелязах.

- Точно така. Ще събереш свой отряд и ще ги прекосиш тук - пръстът му се забучи в картата. - Имаш едно денонощие.

Изправих се и се поклоних, изразявайки уважение по-голямо от това, което изискваше разликата в ранговете ни. Макар и да не беше Лорд - комаднир, Шай - Ханан беше един от най-легендарните стратези на моето време.

- Не губи разсъдъка си - кимна ми той в отговор. Обичайното пожелание звучеше леко насмешливо, отправено към по природа безразсъден ург. - Нека победата бъде твоя!

(Време беше да съставя отряд съгласно точките Авторитет, които имах.)

Следва епизод 21.

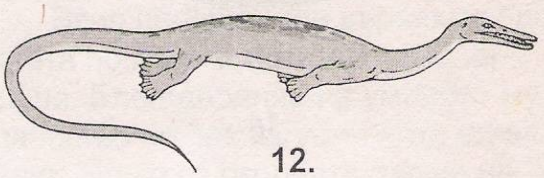

12.

[Плюс петдесет точки Авторитет.]

Скоро останалите четирима урги се събраха безмълвно край мен. Острият мирис на кръв обгръщаше цялото ми същество. Разкъсаните тела на уакита, хонуни и кхагари се въргаляха из странно утихналата равнина.

Реактивните ботуши ни отнесоха към форта.

Следва епизод 11.

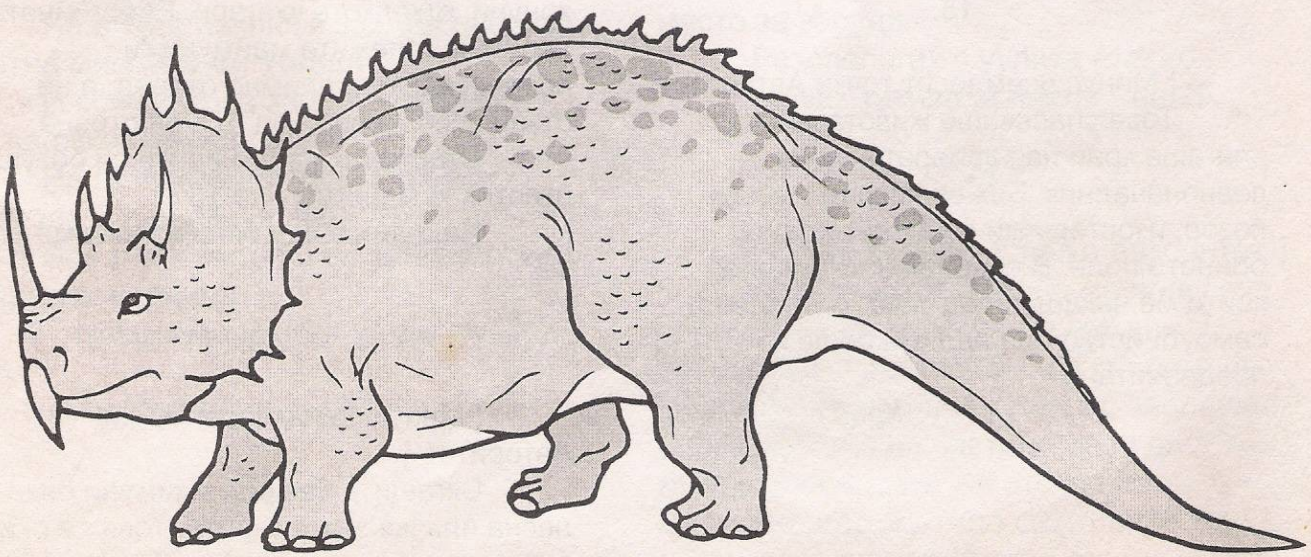

13.

[Минус петдесет точки Авторитет.]

Застанал в сигурното укритие, гледах смъртта на останалите уакита. Хонуните и ургите, закоравели бойци, не казаха нито дума, но бях сигурен, че винаги ще ме презират. Щяхме да стигнем до форта, но кариерата ми на военоначалник беше приключила.

Край.

14.

Светещото острие на алебардата тъчеше смъртоносни нишки през сумрака и кхагарите, които се озоваваха на пътя ми се разпадаха на обгорели парчета. Другите четирима урги също вилнееха наоколо. След известно време, през кървавия унес на битката, осъзнах че вече нито един кхагар не стои на пътя ми.

За сметка на това мрачните силуети на няколко краага връхлетяха от тъмното небе с пронизителен крясък.

Заповядах на уакитата да открият стрелба - *на 22.*

Наредих на ургите да излетят във въздуха и да пресрещнат врага - *на 24.*

15.

[Минус осемдесет точки Авторитет]

Това спасяваше живота ми, но слагаше край на кариерата ми на военоначалник. Бях се покрил с вечен позор, изоставяйки войниците си на бойното поле. В сравнение с "живота", който ме чакаше след това, ритуалното самоубийство на рода Ши беше за предпочитане.

Край.

16.

Лесно открих горящите с жълта злоба очи на дебнещия кхагар. Далеч по-трудно беше да отместя поглед след това. Или да помръдна която и да било част на тялото си. Проклетата твар ме бе уловила с парализиращия си хипнотичен поглед. Можех само да отбележа с периферното си зрение как други два кхагара изскачат отстрани и се хвърлят към мен.

Уагаши се появи в последния момент, както обикновено. Оръжието му разполови единия хищник, преди да ме е достигнал. Вторият кхагар обаче успя да раздере гадно бедрото ми над ботуша, преди да бъде обезглавен.

(Жизненото ми ниво падна с три пункта.)

- Благодаря! - казах със стиснати зъби.

- На твоите услуги! - ухили се в отговор Уагаши и изкорми атакуващия го в гръб трети кхагар, без да се обръща.

Беше време за разплата - *на 14.*

17.

[Плюс двадесет точки Авторитет.]

Успях да построя отряда си преди да е станало твърде късно. Десетте оцелели хонуна образуваха кръг, предпазвайки петнадесетте останали живи уакита. Петимата урги се хвърлихме в боя - *на 14.*

18.

[Минус тридесет точки Авторитет.]

Уакитата откриха панически, безразборен огън... и покосиха повече хонуни, отколкоте кхагари. Енергийната броня на големите маймуни ги предпазваше предимно отпред, а не отзад. Непростим ход от моя страна.

Стартирах реактивните си ботуши и отлетях към форта - *на 15.*

Наредих общо бягство натам - *на 19.*

19.

[Минус седемдесет точки Авторитет.]

Бягащите без ред маймуни бяха лесна плячка за кхагарите. Това се оказа

най-ужасната тактическа грешка, която бях допускал в кратката си кариера на военоначалник. В сравнение с "живота", който ме чакаше занапред, ритуалното самоубийство на рода Ши беше за предпочитане.

Край.

20.

Острието на лъчевата ми алебарда бръмчеше в здрача и разрязваше кхагарите на димящи кървави късове. Уагаши и другите трима урги се бяха превърнали в сенки на смъртта. Скоро врагът бе отблъснат за момент.

Наредих хонуните в кръг, за да пазят уакитата - *на 8.*

Заповядах бягство към форта - *на 19.*

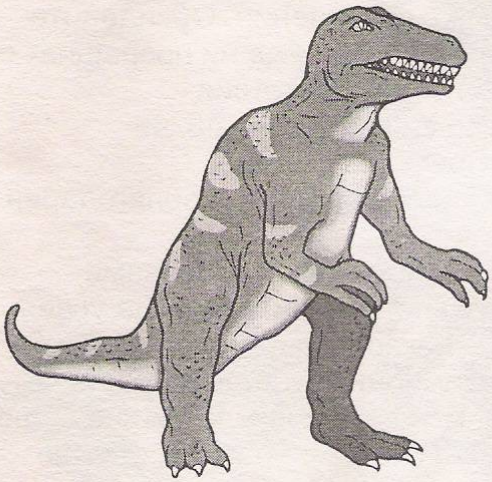

21.

Блатата се простираха пред нас в розовото утро. Изглеждаха излишно обширни, неприветливи и, някак си, много... заблатени.

- Не е като пикник в задния двор, а? - отгатна мислите ми Уагаши.

- И всичко това за да помагаме на онзи нафукан некадърник!

- Не го правим заради Саниши - отбелязах, - а въпреки него.

- Все тая - смръщи се ургът и отиде да тормози войниците.

В отряда имаше юки и/или угуши - *на 25.*

Нямаше такива - *на 23.*

22.

[Минус тридесет точки Авторитет.]

Уакитата бяха сбутани нагъсто в обръча от хонуни и не можеха да имат точен прицел. Пикиращите крааги нададоха телекинетичния си крясък и аз отхвърчах на двадесетина крачки с гърба напред. Ушите ми заглъхнаха от ударната вълна. Не разбрах кога тъмната сянка на краага легна върху мен и остри нокти разкъсаха отстрани шията ми.

(Жизненото ми ниво падна с четири пункта.) Все пак бях имал късмет, за разлика от един друг ург (не Уагаши, за щастие), който бе отнесен във въздуха и разкъсан на две.

Краагите направиха плавен завой и се спуснаха за нова атака. Време беше да им покажем на какво сме способни - *на 24.*

23.

Вече половин ден вървяхме през блатата по пътеки познати само на Уагаши. Благодарение на умелото му водачество не бях изгубил нито един войник. Нищо от околната фауна не напомняше на кхагар или на друга гадост.

- Много добре не е на добре - подхвърли ургът, докато се промъквахме през островна горичка от гигантска папрат.

- Надушваш ли нещо?

- Не.

Вдигнах рамене.

- Тъкмо това ме тревожи - ухили се налудничаво той. - Досега все нещо трябваше да ни е нападнало.

Странна логика.

- Скоро навлизаме в същинската част на блатата - продължи Уагаши. - Не можеш да си представиш по-подходящо място за засада.

Разополагах с уулита - *на 26.*

Нямах такива войници - *на 29.*

24.

[Плюс двадесет точки Авторитет.]

Реактивните ботуши ме понесоха устремно нагоре. Вече можех да почувствам надигащия се в гърлото на краага телекиненичен крясък, заплашващ да ме разкъса на части от тази дистанция, когато алебардата ми отсече главата му. Безжизненото му тяло се стовари тежко на земята, последвано от противниците

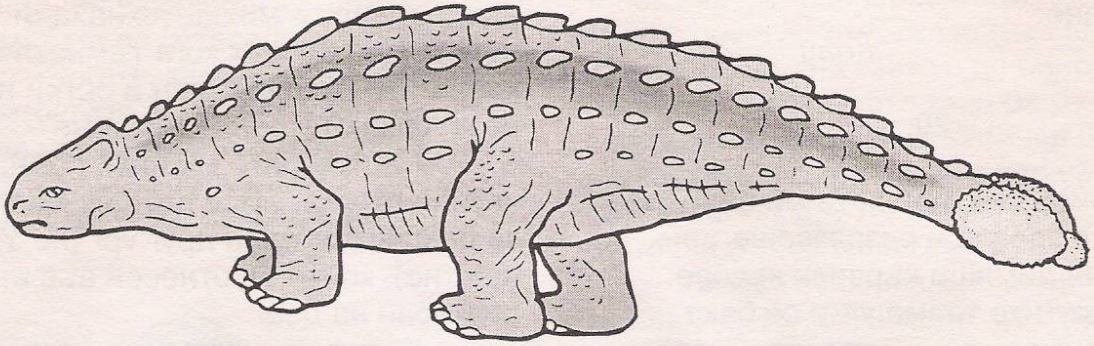

на другите урги. Бяхме победили.

Следва епизод 11.

25.

[Минус тридесет точки Авторитет.]

И това се оказа сериозен проблем. Малко след като навлязохме във вътрешността на блатата, тежките маймуни започнаха застрашително да затъват. Успяхме да ги измъкнем - с много усилия, след което ги отпратих обратно.

Досрамя ме от глупостта ми.

Следва епизод 23.

26.

- Командир Ши! - приближи се до мен едно познато уули.

- Да, Кхин.

- Очакват ни, сър.

- Колко са?

- Двадесетина малки и пет големи. Инфравизьорът не ми дава по-точна картина от тази дистанция, сър.

- Благодаря ти, Кхин.

- На Вашите услуги.

Бях предупреден за опасността.

Реших да изпратя напред бойната група (включваща войници на стойност поне тридесет точки Авторитет), която да я ликвидира - *на 39.*

Предпочетох да не разкъсвам отряда си, а да продължа напред в повишена бойна готовност - *на 29.*

27.

Още привечер, същия ден, се измъкнахме от Мъртвите блата и въздъхнахме с облекчение. Обсадените ни събратя скоро щяха да ни посрещнат с благодарности и приветствия.

- Какво си въобразяваш, че правиш? - просъска Саниши.

Тонът му беше доста неблагодарен и неприветлив.

- Ами идваме да ти спасяваме задника! - лавна Уагаши, преди да успея да го спра. - Какво ще кажеш за това, а?!

Високомерният ург се направи, че не го е чул. Все пак приятелят ми не беше пряк наследник на Императора, стоеше по-надолу в йерархията и по тези причини - според Саниши - не заслужаваше особено внимание.

- Нямам нужда от помощта на когото и да било, Командир Ши! - заяви на всеослушание брат ми. И моите и неговите войници наблюдаваха безмълвно сцената. - Никога никого не съм молил за това!

Запазих мълчание - *на 30.*

Споменах кой ме е изпратил - *на 32.*

Признах си на глас какво мисля за Саниши - *на 34.*

Предизвиках го на двубой, за да си изясним отношенията - *на 36.*

Просто си тръгнах - *на 38.*

28.

Над бойното поле се възцари очаквателна тишина. Уагаши ме погледна косо и изражението му никак не ми хареса. Ноздрите му мърдаха усилено.

Огромно жълтозелено водно конче прелетя с оглушително бръмчене сред папратите и се изгуби в далечината.

- Отровен газ! - нададе рев Уагаши. - Това са проклетите мордоци! Бягайте!

Разполагах с шаими - ***на 31.***

Нямах такива войници - *на 33.*

29.

[Минус двадесет точки Авторитет.]

Въпреки повишената бойна готовност, нападението ни изненада. Отначало дори не разбрах какво става. Един войник се строполи до мен, ревейки от ужас, докато някаква отвратителна димяща слуз разяждаше екипировката и тялото му.

- Гобита! - изкрещя Уагаши. - Залегни!

Хвърлих се по корем в тинята и се опитах да се огледам от тази позиция. (Бяхме загубили десет войника при първата атака.) Не се виждаше никакъв враг.

- Някъде там са. - изръмжа ургът, кален до ушите, и посочи неопределено в полукръг. - Мръсните лопатокраки гадини си сменят боята!

Време беше за контраатака на:

уакитата (поне десет) - *35.*

хонуните (поне пет) - *37.*

уулитата (поне три) - *53.*

усурите (поне трима) - *41.*

шаимите (поне трима) - *43.*

юбитата (поне двама) - *45.*

ургите (поне двама - аз и Уагаши) - *47.*

30.

[Минус двадесет точки Авторитет.]

Щом се увери, че не възнамерявам да отговоря на индиректното му предизвикателство, Саниши доволно продължи:

- Но щом така или иначе си дошъл, можеш да ми бъдеш от полза. Разбира се, войниците ти ще минат под мое командване.

Уагаши изхълца от удивление, после си пое дълбоко дъх да изреве, но аз успях да го озаптя в последния момент.

Съгласих се със Саниши, за да избегна конфронтацията - *на 40.*

Обърнах му внимание, че сме равни по ранг - *на 42.*

Реших да споделя мнението си за скъпоценната му личност - *на 34.*

Тръгнах си без обяснения - *на 38.*

31.

Противогазите на шаимите осигуряваха безопасността им. Докато останалите маймуни се измъкваха на бегом от отровената местност, те се втурнаха в обратната посока и сред канско квичене и облаци зеленикав газ разфасоваха петте мордока с лъчевите си бумеранги.

Следва епизод 27.

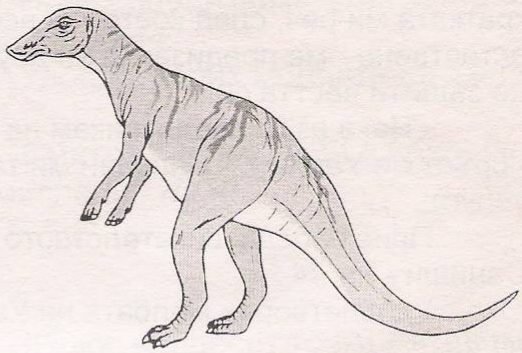

32.

[Плюс тридесет точки Авторитет.]

- Изпраща ме Шай-Ханан - казах премерено високо.

През войнишките редици мигом се понесе вълна от възклицания. Старият военоначалник се ползваше с уважението и обичта на повечето бойци.

- Шай-Ханан е дърт глупак! - отвърна Саниши, запенен от ярост. - Един угуш не може да се бърка в работите на ург от Императорското семейство!

- Ще си платиш за тези думи - вметна Уагаши, опасно спокоен.

- Щом е така - извиси глас ургът-аристократ и ме посочи хищно с пръст, - предизвиквам те на ритуален двубой, братко Ши! Нека съдбата реши кой от двама ни е по-достоен!

- Нека аз да го предизвикам на двубой! - сряга ме Уагаши. - Направи ми тази услуга!

Приех предизвикателството на Саниши - *на 44.*

Удовлетворих молбата на Уагаши - *на 46.*

Смятах, че всякакви двубои са безсмислени - *на 48.*

33.

[Минус тридесет точки Авторитет.]
Половината от войниците ми загинаха в отровния капан на мордоците, преди останалите да успеят да се справят със зловонните чудовища. Бях направил ужасяваща стратегическа грешка.

Следва епизод 27.

34.

[Минус двадесет точки Авторитет.]
Саниши занемя за миг след кратката ми реч, след което - съвсем естествено - ме предизвика на двубой, за да защити честта си.

- Нека аз го предизвикам на двубой! - сряга ме Уагаши. - Направи ми тази услуга!

Приех предизвикателството на Саниши - *на 44.*

Удовлетворих молбата на Уагаши - *на 46.*

Смятах, че всякакви двубои са безсмислени - *на 48.*

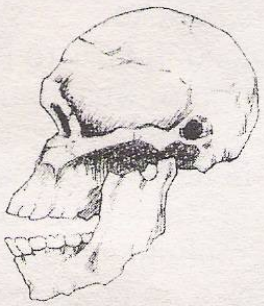

35.

Уакитата откриха масиран огън от укритията си и, макар и случайна, стрелбата им покоси няколко от гобитата, които едва след смъртта си станаха видими.

Стрелците бяха двайсет или повече - *на 51.*

Разполагах с уули - *на 49.*

Имах поне три хонуна - *на 37.*

Или поне едно юби - *на 45.*

Реших да се притека на помощ заедно с Уагаши - *на 47.*

Нито едно от изброените - *на 55.*

36.

[Плюс двадесет точки Авторитет.]
Шай-Ханан не случайно бе изпратил точно мен "на помощ" на Саниши. Ако действително искаше да избегне конфликт между Командирите, аз бих бил последният в списъка му. Значи хитрият угуш разчиташе на мен да отстраня Саниши от командването (очевидно не особено успешно) на войските му. Това беше сериозна отговорност и голяма чест.

Саниши, разбира се, веднага прие. Имахме стари сметки за уреждане.

Следва епизод 44.

37.

[Плюс тридесет точки Авторитет.]
Големите маймуни тръгнаха напред, като се прикриваха с енергийните полета на броните си. Разяждащите храчки на гобитата отново полетяха във въздуха, но не можеха да ги засегнат. За сметка на това издаваха местоположението на скритите влечуги, така че хонуните скоро ги изколиха до крак.

Следва епизод 28.

38.

Това действие влизаше в пряко несъответствие със заповедите, дадени

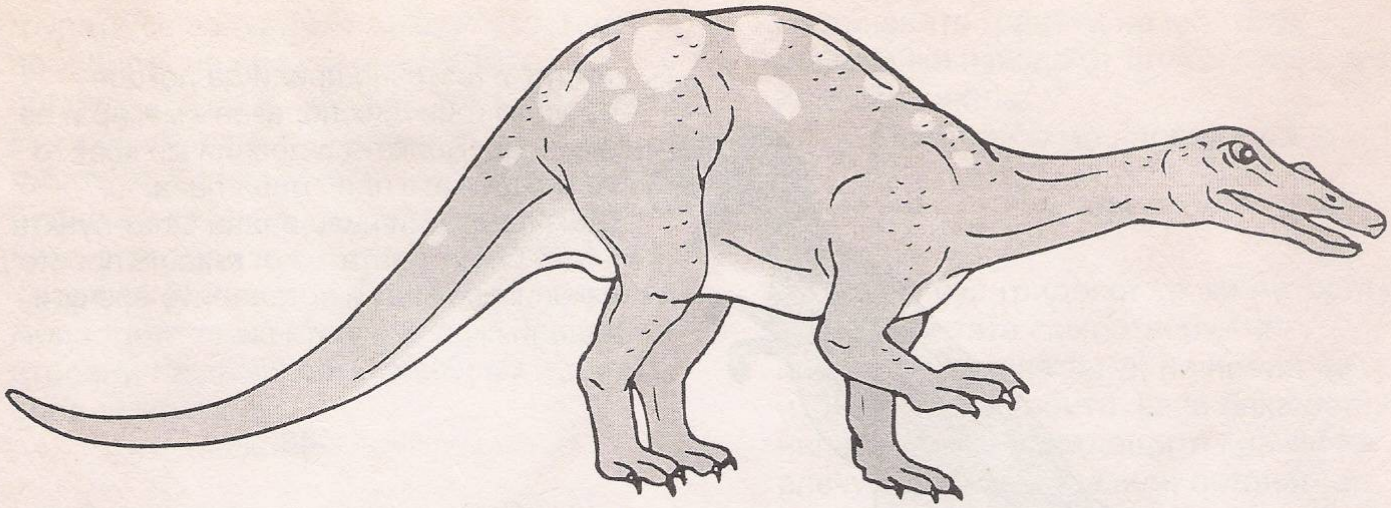

ми от Шай-Ханан и слагаше *КРАЙ* на военната ми кариера.

39.

[Плюс тридесет точки Авторитет.]
Групата включваше:
шаими и уулита - *50.*
хонуни и уакита - *52.*
уулита и юбита - *54.*
уакита и шаими - *56.*
След като размислих, все пак реших да не разкъсвам отряда - *на 29.*

40.

Ами това си беше *КРАЙ*, защото командваната от Саниши армия бе напълно разгромена на следващия ден.

41.

[Минус петдесет точки Авторитет.]
Енергийните бичове на огромните маймуни - наистина страшно оръжие - не можеха да са им от полза, когато врагът им е невидим. Не след дълго усурите бяха наплюти със смъртоносна отрова и умряха в мъки пред очите на останалите войници.
Взех ново решение - *на 29.*

42.

[Плюс двадесет точки Авторитет.]
- Щом е така - извиси глас Саниши и ме посочи хищно с пръст, - предизвиквам те на ритуален двубой братко Ши! Нека съдбата реши кой от двама ни е по-достоен!
-Нека аз го предизвикам на двубой! - сръга ме Уагаши. - Направи ми тази услуга!
Приех предизвикателството на Саниши - *на 44.*
Удовлетворих молбата на Уагаши - *на 46.*
Смятах, че всякакви двубои са безсмислени - *на 48.*

43.

[Плюс двадесет точки Авторитет.]
Лъчевите бумеранги на шаимите забръмчаха над блатото и скоро цялата околност (ведно със скритите гобита) се превърна в купчина димящи органични останки.
Следва епизод 28.

44.

ОЧАКВАЙТЕ ПРОДЪЛЖЕНИЕТО (от над 150 епизода), където ще имате възможност да се разправите със Саниши, да обедините войските и да извоювате първата си голяма победа срещу динозаврите.
Очаква ви пътят на велик военоначалник, който ще ви отведе до невероятният финал на тази история: в прокълнатите земи на самия Южен Континент!

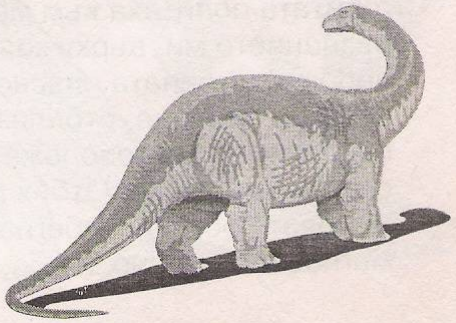

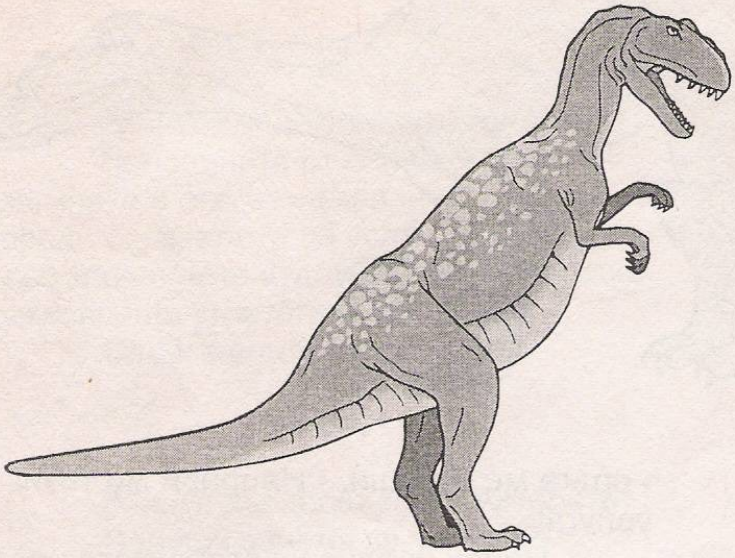

45.

[Плюс тридесет точки Авторитет.]
Няколко прецизно хвърлени лъчеви гранати се оказаха достатъчни. Скритите гобита изгоряха в адския огън, преди да са усетили какво става.
Следва епизод 28.

46.

[Минус тридесет точки Авторитет.]
Саниши, разбира се, изобщо не обърна внимание на предизвикателство, отправено от по-нисш в йерархията. Което не му попречи да ме обвини в страхливост.
Приех предизвикателството му - *на 44.*
Отхвърлих го - *на 48.*

47.

[Плюс петдесет точки Авторитет.]
Хвърлих се с боен рев напред, развъртайки алебардата си, и верният Уагаши веднага ме последва със свиреп смях. Докато разяждащите храчки на гобитата политаха към мен, една част от съзнанието ми, върху която непосредствената опасност не оказваше никакво влияние, отбелязваше с хладна прецизност местоположението на скритите врагове. Отбих първата храчка с лъчевото острие, избегнах втората с мигновено предно кълбо, прескочих третата, но точно преди да покося първото гоби, бях поразен - макар и не фатално. Болката в десния ми крак го изгаряше като пламтяща лава. (Жизненото ми ниво падна с пет пункта.)
Оттук - нататък оставаше просто да изколим до крак и останалите влечуги, издали скривалищата си.
Следва епизод 28.

48.

Отстъпих командването на Саниши - *на 40.*
Тръгнах си без обяснения - *на 38.*

49.

[Плюс тридесет точки Авторитет.]
Инфравизьорът на уулитата им позволяваше да виждат иначе маскиралите се до неузнаваемост гобита. Насочвани от точните указания на военен жаргон, уакитата скоро довършиха враговете.
Следва епизод 28.

50.

[Плюс петдесет точки Авторитет.]
Скоро групата се завърна триумфално. Бяха унищожили врага, без да дадат нито една жертва. Уулитата бяха открили скритите гобита с инфравизьорите си, а противогазите на шаимите им бяха дали решаващо преимущество в кратката, но изключително миризлива схватка с пет мордока.
Продължихме напред - *на 27.*

51.

[Плюс двадесет точки Авторитет.]
Уакитата продължиха да стрелят, докато не стана ясно, че нищо на прицела им не би могло да остане живо. Лъчеметът на едно от тях се беше нагрял до червено и то го изпусна с писък, след което си го взе засрамено под свирепия поглед на Уагаши.
Следва епизод 28.

52.

[Минус двадесет точки Авторитет.]

Не след дълго остатъците от групата се завърнаха от мисията. Бяха победили, но на огромна цена - половината от войниците бяха загинали. Бяха се справили със засадата на гобитата, прикривайки се с енергийните брони на хонуните, но петте мордока бяха отровили много маймуни, преди да умрат. (А дори и след това - труповете на мордоците продължаваха да изпускат отровни газове дори и известно време след смъртта им.)

Продължихме напред - *на 27.*

53.

[Плюс четиридесет точки Авторитет.]

Инфравизьорът на уулитата им позволяваше да виждат иначе маскиралите се до неузнаваемост гобита. Маймуните-шпиони се плъзнаха напред, като използваха и най-малкото прикритие по най-добрия възможен начин. Не след дълго се добраха до скривалищата на враговете си и ги изколиха безмилостно с лъчевите си мечове. Брилянтна операция.

Следва епизод 28.

54.

[Плюс четирдесет точки Авторитет.]

Скоро групата се завърна триумфално. Бяха унищожили врага, без да дадат нито една жертва. Уулитата бяха насочили прецизно чрез инфравизьорите си лъчевите гранати на юбитата, решавайки изхода от битката още преди да е започнала.

Продължихме напред - *на 27.*

55.

[Минус тридесет точки Авторитет.]

Уакитата самоотвержено продължиха схватката, но преди да избият всички гобита, вече бяха оредели наполовина. Разяждащите храчки на влечугите бяха поразили останалите стрелци.

Следва епизод 28.

56.

[Минус тридесет точки Авторитет.]

Скоро групата се завърна. Бяха унищожили врага, но с цената на живота на половината уакита, които чакащите в засада, полуневидими гобита бяха поразили с разяждащите си храчки. След това шаимите бяха изколили до крак издалите скривалището си влечуги, както и петте мордока, от чиито отровни газове бяха защитени.

Продължихме напред - *на 27.*

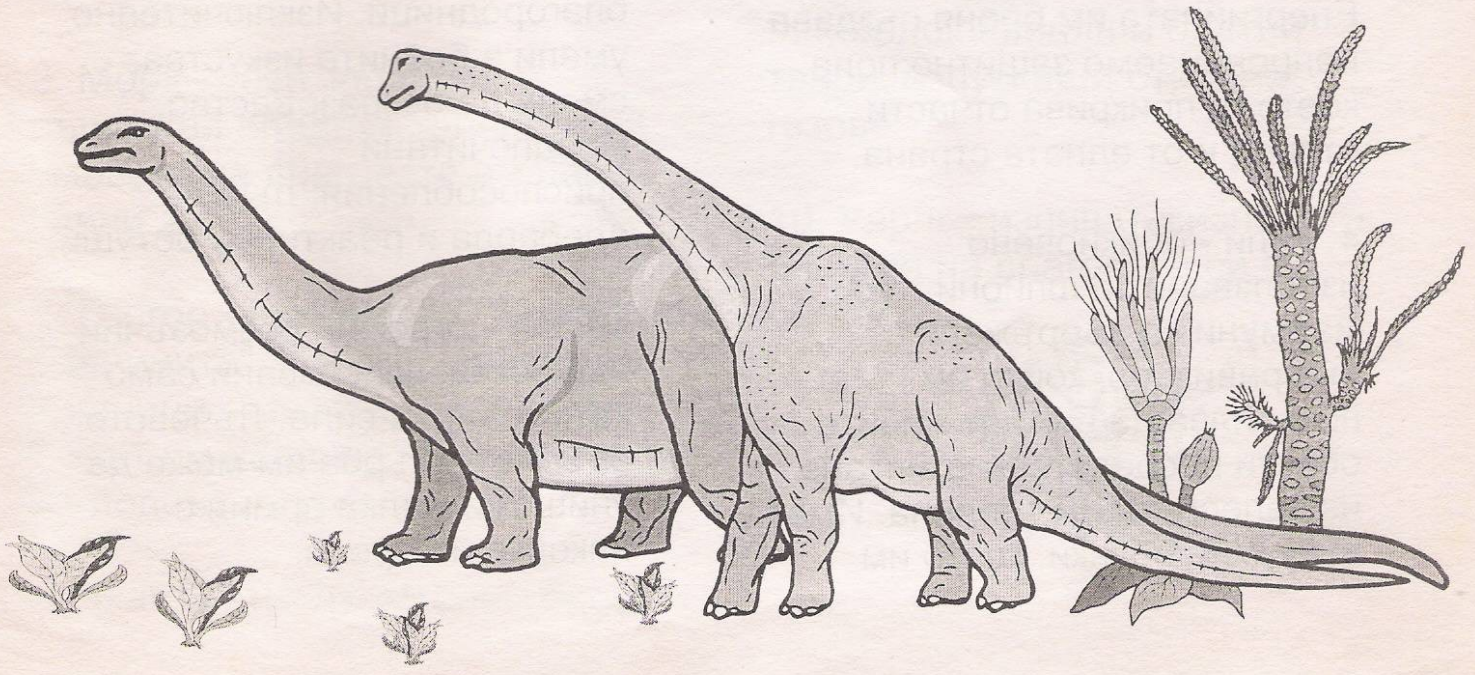

МАЙМУНИТЕ

1. Уаки - малки и подвижни маймунки, въоръжени с лъчемет. Съставят основната част на повечето маймунски армии. Изключително уязвими са, а оръжието им е почти беполезно срещу голям динозавър и само донякъде ефективно срещу малък.

2. Шими - единствените от маймунския род, които владеят някакви пси-сили (характерни за противника). Мисловният им шлем им помага да концентрират умствената си енергия до степен, в която могат успешно да противодействат на опитите за психо-влияние от страна на динозаврите. (Едно шими може да защити себе си и още десет войника.)

3. Хонун - тежката пехота, въоръжена с лъчеви секири. Енергийната им броня създава непроницаемо защитно поле, което ги прикрива отчасти отпред и от едната страна.

4. Уули - обикновено използвани за шпиони, тези маймуни са съоръжени с инфравизьор, който им позволява да виждат живите обекти посредством отчитане на телесната им топлина. Имат вакуумни обувки, които им дават възможност да се катерят по напълно отвесни повърхности. Лъчевите им мечове по нищо не отстъпват на секирите на хонуните.

5. Усур - силата им е в енергийния бич, чрез който могат да "изпържат" и най-големия динозавър.

6. Шаим - лъчевият бумеранг на тези маймуни е най-могъщото оръжие сред подобните си. Противогазът им също е много полезно приспособление.

7. Угуш - "външният им скелет" е снабден с множество оръжия, сред които енергиен удар от близка дистанция.

8. Юби - използват "камуфлажно поле", което ги прави практически невидими, както и разрушителни лъчеви мини и гранати.

9. Ург - кастата на войните-благородници. Изключително умели в бойните изкуства, смели до безразсъдство. Предпочитани приспособления: лъчева алебарда и реактивни ботуши.

10. Юк - огромни безмозъчни същества, използвани само като товарна сила. Лъчевото оръдие на гърба им може да унищожи малка армия с няколко изстрела.

ГАЙРА

ДЪЛЖИНА: 12 МЕТРА

МОРХ

ДЪЛЖИНА: 15 МЕТРА

МОРДОК

ДЪЛЖИНА: 10 МЕТРА

ДЖЕРЕГ

ДЪЛЖИНА: 25 МЕТРА

КРААГ

ДЪЛЖИНА: 4 МЕТРА

ГОРГОР

ДЪЛЖИНА: 9 МЕТРА

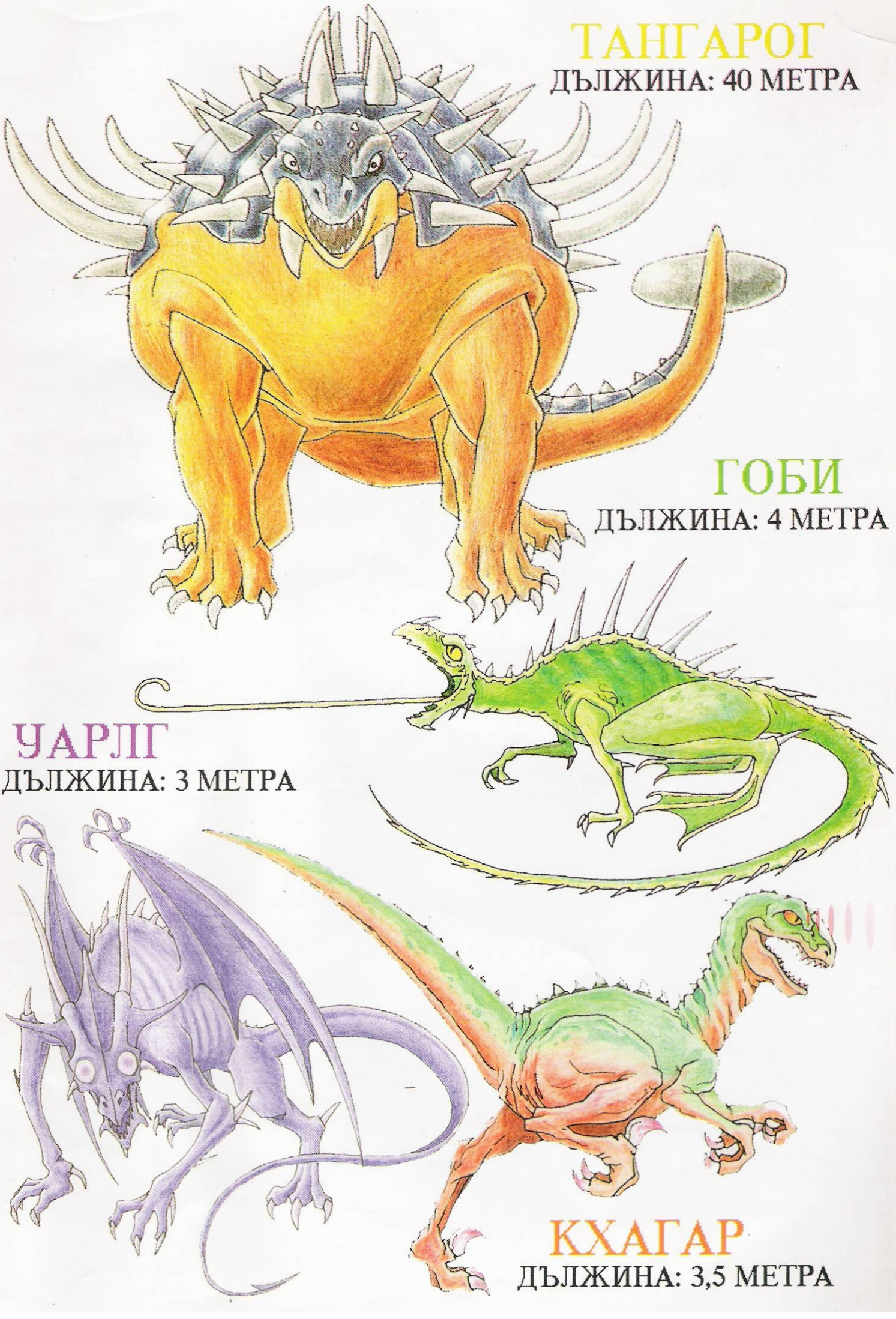
ТАНГАРОГ
ДЪЛЖИНА: 40 МЕТРА
ГОБИ
ДЪЛЖИНА: 4 МЕТРА
УАРЛГ
ДЪЛЖИНА: 3 МЕТРА
КХАГАР
ДЪЛЖИНА: 3,5 МЕТРА

ГЛЕДАЙТЕ

ХИТОВЕТЕ
НА ЕСЕН 2001

ДЖУРАСИК ПАРК III

И

ПЛАНЕТАТА НА МАЙМУНИТЕ

1.99 ЛВ